

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **ERBY CZ s.r.o.**
sídlem U Černého mlýna 289/9, Komárov, 747 07 Opava
zastoupený obecným zmocněncem JUDr. J. V.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 1717, 702 18 Ostrava

za účasti: **JC Market s.r.o.**
sídlem Karlovecká 2918/1b, 746 01 Opava-Předměstí
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Pyšným
advokátní kancelář Pyšný, Srba & partneři v.o.s.
sídlem Občanská 1115/16, 710 00 Ostrava-Slezská Ostrava

o žalobě na přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2021 č. j. MSK 75066/2021, ve věci umístění stavby

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2021 č. j. MSK 75066/2021, kterým bylo způsobem specifikovaným ve výroku tohoto napadeného rozhodnutí změněno rozhodnutí Magistrátu města Opavy (dále jen „správní orgán I. stupně“ nebo také „stavební úřad“) ze dne 22. 3. 2021 č. j. MMOP 29797/2021, jímž byla umístěna stavba „MVE-zdroj elektrické energie pro areál Panský mlýn“ na pozemcích parc. č. 2538, 2541/1, 2542, 2546, 2549/16 a 2905/9, vše v k. ú. Kylešovice (dále jen „stavba MVE“).
2. Žalobce v podané žalobě vymezil tyto žalobní body:

1) Žalovaný nesprávně vypořádal odvolací námitku č. 1. Stavební úřad zneužil svého oprávnění ke stanovení lhůty k podání námitek, která nesmí být kratší 15 dnů, neboť reálně stanovil lhůtu pouze 4 dnů, čímž porušil ust. § 4 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“), takže žalobce neměl možnost využít svého práva. Správní orgán I. stupně v rámci opatření dle usnesením Vlády ČR (protipandemická opatření – *pozn. soudu*) pokračoval v omezeném režimu pracovních aktivit, takže od 4. 1. 2021 byly stanoveny pouze 2 úřední dny, a to pondělí od 8 do 13 hodin a středa od 12 do 17 hodin. Oprávněná úřední osoba měla navíc home office, takže nebylo možné se s ní ihned telefonicky spojit a žalobce si až dne 18. 1. 2021 domluvil nejbližší termín nahlížení do spisu na 20. 1. 2021. Stanovisko stavebního úřadu o odmítnutí žádosti o prodloužení lhůty žalobce obdržel až den po uplynutí stanovené lhůty, tj. 28. 1. 2021. Správní orgán svým postupem odňal účastníkům řízení právo vyjádřit se k podkladům. Názor žalovaného odkazující na ust. § 87 odst. 1 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění (dále jen „stavební zákon“) žalobce odmítá a nesouhlasí ani s názorem, že výslovné upozornění na lhůtu k podání závazných stanovisek a námitek má charakter koncentrace řízení. Žalovaný nevzal v úvahu ust. § 39 odst. 1 správního řádu, kterým se stanoví, že správní orgán může usnesením prohlásit, do kdy mohou účastníci činit své návrhy. Formou usnesení se rovněž vyřizuje žádost o prodloužení lhůty. Není také pravdou, že žalobce měl dostatek času seznámit se s původním spisem, případně si pořídit kopie všech částí dokumentace a této možnosti nevyužil, resp. využil až v rámci nového projednání věci. Žalobci nebylo do doby oznámení pokračování územního řízení ze dne 8. 1. 2021 známo, co se se spisem děje, kde se nachází a zda se bude v řízení dále pokračovat po rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), kterým byla všechna předchozí rozhodnutí ve věci zrušena. Žalobce měl možnost opětovně hájit svá práva až po oznámení o pokračování územního řízení.

2) Žalobce nesouhlasí s vypořádáním odvolací námitek č. 2, kterou žalovaný shledal důvodnou, avšak s tím, že se nejedná o vadu, která by měla vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí. Účastníkům řízení nebylo doručeno usnesení o přerušení územního řízení, ač tak mělo být učiněno. Podle žalobce je to závažná procesní vada, kterou bylo účastníkům řízení odňato právo případného opravného prostředku proti usnesení podle § 76 odst. 5 správního řádu a také došlo k porušení článku 38 odst. 2 Listiny

základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Také tvrzení žalovaného, že doplnění navrhovaného záměru o kácení stromů a náhradní výsadbu (uvedené v oznámení o pokračování územního řízení) je reakcí na novou právní úpravu dle zák. č. 225/2017 Sb., kterou se změnil stavební zákon, nepovažuje žalobce za správné, neboť jde o rozšíření, resp. změnu původního záměru, která je přípustná, ale nikoliv v rámci pokračování řízení po předchozím zrušení a vrácení soudem k dalšímu projednání.

3) Žalobce nesouhlasí s vypořádáním odvolací námitky č. 3, týkající se rozporu výkresové a textové části dokumentace k územnímu rozhodnutí (dále jen „DÚR“), nesouhlasí s argumentací, že vyústění objektu je zřejmé a jednoznačně definované v grafické části DÚR a považuje to za nepřipustné a zavádějící. Poukázal na § 9 odst. 1 písm. c) vyhl. č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, v platném znění (dále jen „vyhl. č. 503/2006 Sb.“), který stanoví, že rozhodnutí o umístění stavby obsahuje umístění stavby na pozemku, zejména minimální vzdálenost od hranic pozemku a sousedních staveb. Těmto náležitostem napadené rozhodnutí neodpovídá. Žalovaný se dovolává podmínky č. 1 prvostupňového správního rozhodnutí a tvrdí shodně se stavebním úřadem, že vyústění objektu je zřejmé a jednoznačně definované v grafické části DÚR a zároveň dodává, že celkový situační výkres C.2 v měřítku 1:500 s požadovaným umístěním stavby nebyl k rozhodnutí jako jeho součást doložen. Vyřízení odvolací námitky není v souladu s § 9 odst. 1 písm. c) vyhl. č. 503/2006 Sb. Pouhé připojení situačního výkresu C.2 k rozhodnutí není dostačující. Žalobce v odvolání také namítal, že v dokladové části DÚR nebyly nalezeny podklady pro kapacitní údaje stavby MVE, tj. pro hodnoty uváděné v textové části DÚR, kapitole A.4.h., což je v rozporu s § 9 odst. 1 písm. d) vyhl. č. 503/2006 Sb. Stavební úřad v prvostupňovém rozhodnutí s odkazem na § 79 odst. 1 stavebního zákona uvedl, že další podrobnosti stavby by měly být řešeny až v režimu povolování stavby. To však bude vždy „ohraňováno“ zmíněnými minimálními a maximálními parametry uvedenými v územním rozhodnutí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k této otázce odkázal na vyjádření Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „KÚ MSK“) jako příslušného nadřízeného správního orgánu (rozhodnutí ze dne 10. 8. 2021 vydané podle § 149 odst. 7 správního řádu) a na rozhodnutí KÚ MSK ze dne 2. 8. 2018 č. j. MSK 67455/2018, kterým bylo zrušeno rozhodnutí vodoprávního úřadu ze dne 22. 3. 2018 č. j. 32294/2018, jímž byla stavebníkovi (žalobci – *pozn. soudu*) povolena stavba vodního díla. S tímto vypořádáním žalobce nesouhlasí, když odkazy žalovaného na předchozí právní názory jsou irelevantní, neboť tato rozhodnutí byla vydána v jiných správních řízeních. Ohledně podkladů pro kapacitní údaje stavby, které nebyly v dokladové části nalezeny, se žalovaný žádným způsobem nevyjádřil, což činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Základními údaji o kapacitě stavby jistě nejsou minimální zůstatkové průtoky či průtoky ve vodním toku, ale jde o údaje z přílohy č. 1 vyhl. č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, v platném znění (dále jen „vyhl. č. 499/2006 Sb.“). Z rozhodnutí rovněž není patrné, zda jde o stavbu trvalou nebo dočasnou.

4) Žalobce nesouhlasí s vypořádáním odvolací námitky č. 4 týkající se nepřijatelného řešení DÚR v kapitole B.2.3, neboť k němu nejsou relevantní podklady od Českého hydrometeorologického ústavu (dále jen „ČHMÚ“). Stavební úřad konstatoval, že dokumentace byla zpracována odpovědným projektantem v souladu s vyhláškou č. 499/2006 Sb. a hydrologické údaje ČHMÚ mu nebyly předloženy. Žalovaný se

v napadeném rozhodnutí touto otázkou vůbec nezabýval, pouze uvedl, že z důvodu této námitky postupoval podle § 149 odst. 7 správního řádu a závazné stanovisko vodoprávního úřadu ze dne 19. 10. 2020 č. j. MMOP 122979/2020 nechal přezkoumat příslušným nadřízeným dotčeným orgánem KÚ MSK, který rozhodnutím ze dne 10. 8. 2021 č. j. 86036/2021 napadené závazné stanovisko zrušil pro nadbytečnost. Žalobce toto vypořádání považuje za nedostatečné, neboť v odvolání nebrojil proti závaznému stanovisku, ale proti absenci relevantních podkladů, zejm. hydrologických. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí o umístění stavby (str. 3) neuvádí, o jaké výšky a jaké průtoky vody ve vodním toku se jedná, přitom vychází z podkladů DÚR, ale pokud z těchto podkladů nelze jednoznačně ověřit skutečnosti v DÚR uvedené, je rozhodnutí o umístění stavby i napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

5) Odvolací námitkou 4) a 5) žalobce brojil proti tomu, že závazné stanovisko vodoprávního úřadu nijak nespecifikuje „budoucí migrační zprůchodnění profilu jezu“. Žalobce poukázal na vyjádření Povodí Odry s. p. ze dne 21. 3. 2021 vydané k návrhu stavby MVE na pravé straně Jaschkova jezu (vlastní stavební záměr žalobce – *pozn. soudu*) a zdůraznil, že energetické využití jezu nemůže znemožnit nebo zásadně ovlivnit technickou proveditelnost a finanční náklady na realizaci funkčního rybího přechodu. Lokalita Jaschkova jezu je z vodohospodářského pohledu složitá a žádá si komplexní technický návrh včetně návrhu hospodaření s vodou. Žalovaný k tomu v napadeném rozhodnutí uvedl, že postup Povodí Odry s. p. není oprávněn hodnotit. Povinnost zohlednit ochranu vodních a na vodu vázaných ekosystémů při povolování vodních děl je zakotvena v § 15 odst. 6 vodního zákona a povinnost zajistit migrační zprůchodnění přímo v profilu Jaschkova jezu jednoznačně vyplývá také z platného Národního plánu Povodí Odry a Plánu dílčího povodí Horní Odry. Žalovaný uvedl, že povolovaná stavba MVE není vodním dílem, které by tvořilo migrační překážku ve vodním toku, a proto není opodstatněné vůči jejímu stavebníkovi označenou povinnost aplikovat. Žalobce s tímto zásadně nesouhlasí, neboť jednou ze závazných podmínek tohoto řízení je, že výstavbou a provozem MVE nesmí být ohrožen záměr na výstavbu rybího přechodu přes Jaschkův jez (rozhodnutí o umístění stavby ze dne 22. 3. 2021, část VI, bod 7, písm.C). Výše zmiňované vyjádření Povodí Odry s. p. ze dne 21. 3. 2021 je podle žalobce platné pro všechny a je logické i z pohledu uvedené podmínky vodoprávního úřadu pro výstavbu MVE. Podle žalobce je nezbytné vyřešit otázku výstavby rybího přechodu a teprve poté je možné řešit energetické využití této lokality. V opačném případě je rozhodnutí o umístění stavby nepřezkoumatelné.

6) Žalobce nesouhlasí ani s vypořádáním odvolací námitky č. 6, kterou žalovaný neshledal důvodnou s odkazem na Souhrnnou technickou zprávu předloženou DÚR, kapitoly B.1.b a B.1.e. Žalovaný tvrdí, že dokumentace byla zpracována podle přílohy č. 1 vyhl. č. 499/2006 Sb. a že Souhrnná technická zpráva prokazuje, že geologickým průzkumem v lokalitě budoucí MVE nebyly zasaženy žádné stavební konstrukce, ani konstrukce související s objektem stávajícího jezu. Žalovaný poukázal na odpovědnost autorizovaného projektanta (§ 159 stavebního zákona). Podle žalobce žádné podklady k tomuto tvrzení nebyly předloženy, ačkoliv vyhl. č. 590/2002 Sb., o technických požadavcích pro vodní díla, v platném znění (dále jen „vyhl. č. 590/2002 Sb.“) v § 3 odst.3 stanoví, že vodní dílo je možno navrhnout jen v lokalitě s vyhovujícími morfologickými, geologickými a hydrogeologickými podmínkami. V DÚR není žádný dokument o provedení geologického a hydrogeologického průzkumu. Stavební úřad tedy takové podmínky

nezkoumal a pouhý odkaz na § 159 stavebního zákona je naprosto nedostatečný. Jelikož jde o speciální stavbu vodního díla, musí být splněny i podmínky stanovené speciálními právními normami, mezi něž patří vyhl. č. 590/2002 Sb. Pro absenci těchto podkladů je napadené rozhodnutí, jakož i prvostupňové rozhodnutí nepřezkoumatelné.

3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za zákonné a věcně správné, stejně jako rozhodnutí správního orgánu I. stupně a v plném rozsahu odkázal na odůvodnění obou rozhodnutí, která obsahují relevantní správní úvahy. V žalobním tvrzení se z velké části opakují důvody obsažené v odvolání žalobce proti prvoinstačnímu rozhodnutí a veškeré odvolací námitky byly náležitě vypořádány v napadeném rozhodnutí. Žalovaný trvá na svých závěrech a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přičemž byl vázán obsahem žalobních tvrzení (§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen „s. ř. s.“) a vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
5. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stavebník“) podala u stavebního úřadu dne 1. 12. 2016 žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby MVE. Opatřením ze dne 11. 1. 2017 stavební úřad oznámil zahájení územního řízení účastníkům řízení a dotčeným orgánům a stanovil jim lhůtu 15 dnů ode dne doručení oznámení k uplatnění námitek. Dne 25. 1. 2017 se jednatel žalobce B. P. a zmocněnec žalobce dostavili do sídla stavebního úřadu a požádali o kopie určitých částí dokumentace, které jim stavební úřad odmítl poskytnout. Dne 30. 1. 2017 obdržel stavební úřad námitky žalobce, jakož i B. P., jenž byl účastníkem řízení také jako fyzická osoba. V námitkách uvedli, že jsou spoluvlastníky Jaschkova jezu, jehož se projednávaný záměr negativně dotýká, a proto s vydáním územního rozhodnutí nesouhlasí. Dne 16. 2. 2017 vydal správní orgán I. stupně územní rozhodnutí o umístění stavby MVE, proti němuž podali žalobce i B. P. odvolání. Rozhodnutí stavebního úřadu bylo potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 23. 5. 2017 č. j. MSK 4828/2017. Následně podaná správní žaloba byla rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 10. 2018 č. j. 22 A 123/2017-63 zamítnuta. Označený rozsudek krajského soudu byl zrušen rozsudkem NSS ze dne 4. 6. 2020 č. j. 10 As 3/2019-48 (dále jen „zrušující rozsudek NSS“) a stejně tak byla zrušena rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a věc byla vrácena k novému projednání. Důvodem zrušení bylo odepření poskytnutí kopií dokumentace ke stavbě z důvodu, že osoby uvedené v § 168 odst. 2 stavebního zákona neudělily potřebný souhlas. Podle názoru NSS bylo věci stavebního úřadu, aby posoudil, o jakou část dokumentace stavby se jedná a zda by jejím odepřením nebyla narušena spravedlivá rovnováha mezi právem zájemce o dokumentaci na spravedlivý proces či ochranu jeho hmotných práv a právem pořizovatele dokumentace či vlastníka stavby na vlastnictví dokumentace a na dispozici s ní. V rámci nového projednání věci po zrušujícím rozsudku NSS stavební úřad vyzval stavebníka, aby ve lhůtě do 30. 11. 2020 odstranil nedostatek podané žádosti a doložil aktuální podklady. Žádost byla doplněna požadovaným způsobem dne 25. 11. 2020. Opatřením ze dne 8. 1. 2021 stavební úřad oznámil pokračování územního řízení a současně stanovil 15denní lhůtu k podání námitek s poučením o koncentraci řízení. Dne 18. 1. 2021 požádal účastník řízení B. P. o prodloužení lhůty k podání námitek. Dle protokolu ze dne 20. 1. 2021 se B. P. a jeho zmocněnec, jenž je současně zmocněncem žalobce, dostavili na stavební úřad, využili

práva nahlédnout do spisu a pořídit si kopie částí spisu. Sdělením ze dne 27. 1. 2021 stavební úřad sdělil důvody nevyhovění žádosti o prodloužení lhůty. Téhož dne stavební úřad obdržel námítky žalobce. Rozhodnutím ze dne 22. 3. 2021 stavební úřad rozhodl o umístění stavby MVE. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce blanketní odvolání doplněné dne 12. 5. 2021. O odvolání bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

6. U ústního jednání před krajským soudem setrvali účastníci řízení na své dosavadní argumentaci. Žalobce nad rámec dosavadních tvrzení namítl, že prvostupňové rozhodnutí je v rozporu se závazným stanoviskem vodoprávního úřadu Magistrátu města Opavy ze dne 21. 11. 2016, jež je dle rozhodnutí KÚ MSK ze dne 10. 8. 2021 stále závazné. Prvostupňové rozhodnutí uvádí, že stavba bude umístěna na pozemcích, které jsou uvedeny ve zrušeném závazném stanovisku Magistrátu města Opavy ze dne 19. 10. 2020, nikoliv v dosud platném závazném stanovisku ze dne 21. 11. 2016. Součadně namítl, že v závazném stanovisku ze dne 21. 11. 2016 uvedený pozemek parc. č. 2905 v k. ú. Kylešovice neexistuje. Také v tom spatřuje žalobce nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
7. První žalobní bod považuje krajský soud za doslovné opakování odvolací námítky č. 1, s níž se žalovaný velmi podrobně vypořádal na str. 11–13 napadeného rozhodnutí. Žalobce k argumentaci žalovaného namítl, že postupem stavebního úřadu mu bylo upřeno právo na vyjádření se k podkladům rozhodnutí, dále se vymezil proti závěru žalovaného o koncentraci řízení s tím, že tak mělo být učiněno formou usnesení a dále žalobce namítl, že do dne oznámení pokračování v územním řízení mu nebylo známo, co se se spisem děje, takže nelze přisvědčit názoru žalovaného, že měl dost času seznámit se s původním spisem, případně si pořídit kopie dokumentace.
8. Krajský soud na základě obsahu správních spisů dospěl k závěru, že postup stavebního úřadu při poskytnutí lhůty k seznámení se s podklady rozhodnutí a vyjádření k nim byl zcela standardní a souladný s právními předpisy, byť byla úřední doba ovlivněna probíhajícími protipandemickými opatřeními, což však byla okolnost shodná pro veškerou veřejnost. Postup stavebního úřadu rozhodně nelze interpretovat tak, že žalobci bylo tímto způsobem odňato právo na vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že zmocněnec žalobce se dne 20. 1. 2021 dostavil do sídla stavebního úřadu, nahlížel zde do správních spisů a stavební dokumentace a také si pořídil kopie listin (blíže protokol ze dne 20. 1. 2021). Dne 27. 1. 2021 bylo stavebnímu úřadu doručeno vyjádření žalobce k podkladům rozhodnutí. Na základě uvedeného lze s určitostí vyslovit, že žalobce své právo vyplývající z ust. § 87 odst. 1 a § 89 odst. 1 a 3 stavebního zákona a § 36 odst. 3 správního řádu v plné míře realizoval.
9. V této souvislosti považuje soud za vhodné také zdůraznit, že žádost o prodloužení lhůty k podání námítek a vyjádření ze dne 18. 1. 2021 podal zástupce JUDr. J. V. výslovně jako zmocněnec B. P., nikoliv jako zmocněnec žalobce. JUDr. J. V. totiž zastupoval v řízení oba tyto účastníky, tj. žalobce a B. P. Stavební úřad proto také zcela správně ve sdělení ze dne 28. 1. 2021 o neprodloužení lhůty označil žádost o prodloužení lhůty jako žádost podanou B. P. Prvním úkonem, který byl po doručení oznámení o pokračování v řízení shodným zmocněncem podán jménem žalobce, byly námítky doručené stavebnímu úřadu dne 27. 1. 2021. Skutečnost, že zamítavé stanovisko k žádosti o prodloužení lhůty k vyjádření obdržel

zástupce žalobce až dne 28. 1. 2021, je v kontextu výše uvedeného vůči žalobci bez právního významu.

10. Žalobce se rovněž mylí ve svém názoru, že určení lhůty k vyjádření se k podkladům rozhodnutí mělo být učiněno formou usnesení ve smyslu ust. § 39 odst. 1 správního řádu. Tato právní norma se v posuzované věci neuplatní, neboť správní řád je obecným předpisem pro oblast veřejné správy, který se použije, nestanoví-li zvláštní zákon postup jiný (§ 1 odst. 2 správního řádu). V posuzované věci je zvláštním zákonem stavební zákon, jehož § 87 odst. 1 byl proto v tomto řízení zcela správně použit jako speciální ustanovení.
11. Názor žalovaného, že žalobce měl dostatek času seznámit se s původním spisem a na základě závěrů zrušujícího rozsudku NSS si pořídit také kopie dokumentace, považuje krajský soud za přiléhavý. Zrušující rozsudek NSS nabyt právní moci dne 5. 6. 2020. Žalobce byl úspěšný se svou námitkou týkající se práva pořídit si kopie spisové a stavební dokumentace, přesto byl v následujícím čase pasivní a o průběh dalšího řízení se nezajímal, ačkoliv jako účastník soudního řízení byl obeznámen s tím, že soud vrátil věc správním orgánům k dalšímu řízení. Žalobce tak již po vrácení věci správním orgánům mohl činit kroky k realizaci práva, jehož se soudním přezkumem domohl, tj. seznámit se se spisovou a stavební dokumentací a pořídit si kopie listin. Jakkoliv žalobci nelze vytýkat, že tak neučinil, je nepochybné, že tak učinit mohl.
12. Krajský soud uzavírá, že vypořádání první odvolací námítky žalovaným považuje za srozumitelné, přezkoumatelné a věcně správné a nemá, co by k tomu více uvedl, když závěry žalovaného plně aprobejuje.
13. V druhém žalobním bodě žalobce brojí proti způsobu vypořádání odvolací námítky č. 2, jíž namítal, že mu nebylo doručeno usnesení o přerušení řízení. Také s touto odvolací námitkou se žalovaný řádně a obsáhle vypořádal na str. 15 napadeného rozhodnutí, kdy na základě obsahu správních spisů označil námitku za důvodnou, nicméně shledanou vadu vyhodnotil tak, že nemá vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí. Žalobce v žalobě namítl, že označené pochybení považuje za závažnou procesní vadu, neboť mu bylo odňato právo případného opravného prostředku proti usnesení ve smyslu ust. § 76 odst. 5 správního řádu.
14. Krajský soud se se závěry žalovaného, že se jedná o vadu řízení, jež neměla vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí, plně ztotožňuje. Žalobcova námitka, že mu bylo upřeno právo opravného prostředku proti usnesení o přerušení řízení, je zcela formální, vznesená v obecné rovině, kdy žalobce nespecifikoval žádné potenciální důvody, pro které by, pokud by měl možnost, k podání opravného prostředku přistoupil. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že v průběhu dalšího řízení nebyla žalobcova procesní práva nijak zkrácena, bylo s ním jako s účastníkem řízení řádně jednáno a měl procesní prostor k obraně svých práv. Krajský soud optikou takto obecného zhodnocení plně odpovídajícího obecnosti žalobního tvrzení nedospěl k závěru, že by zjištěná vada mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Logickou návazností tak nemohlo dojít ani k porušení článku 38 odst. 2 Listiny.
15. V další části tohoto žalobního bodu se žalobce vymezil proti názoru žalovaného vyslovenému v odstavci 4 str. 15 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný vysvětluje, že

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

potřeba doplnění závazného stanoviska orgánu ochrany přírody ke kácení dřevin vyvstala na základě nové právní úpravy, kterou přinesla novela stavebního zákona (zákon č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony – dále jen „novela stavebního zákona“), jež nabyla účinnosti dne 1. 1. 2018, tj. až po vydání předchozích (následně zrušených) rozhodnutí ve věci samé.

16. Krajský soud postup žalovaného považuje za zcela srozumitelný a zákonný, neboť správní orgán je povinen při vydání správního rozhodnutí vycházet z platné právní úpravy. Popsaná skutečnost nepředstavuje rozšíření předmětu řízení, jak nepřiléhavě tvrdí žalobce, a žalobcův názor, že v rámci pokračování v řízení po předchozím zrušení soudem není takový postup přípustný, nemá oporu v právních předpisech. Ani tento žalobní bod krajský soud důvodným neshledal.
17. Ve třetím žalobním bodě žalobce vyjádřil nesouhlas s vypořádáním odvolací námitky č. 3, v níž namítal rozpor výkresové a textové části DÚR. Žalovaný se se stejnou odvolací námitkou vypořádal na str. 15–17 napadeného rozhodnutí. Žalobce má za to, že vypořádání námitky je v rozporu s ust. § 9 odst. 1 písm. c) vyhl. č. 503/2006, podle kterého rozhodnutí o umístění stavby kromě obecných náležitostí rozhodnutí a náležitostí stanovených v § 92 stavebního zákona obsahuje umístění stavby na pozemku, zejména minimální vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb.
18. Krajský soud z podaného odvolání zjistil, že žalobce v něm toliko zcela obecně uvedl, že napadené rozhodnutí neodpovídá podmínkám § 9 odst. 1 písm. c) vyhl. č. 503/2006 Sb. Obsahem prvostupňového rozhodnutí má krajský soud za prokázané, že umístění stavby a určení jejího prostorového řešení jsou velmi podrobně popsány na str. 2–3 rozhodnutí. Prostorové určení umísťované stavby ve vztahu k tělesu Jaschkova mlýna je výslovně zmiňováno v předposledním a posledním odstavci str. 2. Nedílnou součástí rozhodnutí je pak katastrální situační výkres v měřítku 1:2000, který však údaje o vzdálenostech neobsahuje. Žalovaný v napadeném rozhodnutí přiléhavě poukázal na podmínku č. 1 prvostupňového rozhodnutí, která odkazuje na celkový situační výkres C.2 v měřítku 1:500 s požadovaným umístěním stavby, vyznačením vazeb na okolí, vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb. Žalovaný v této souvislosti rovněž poukázal na protokol o nahlížení do spisu ze dne 20. 1. 2021, z jehož obsahu je zřejmé, že zástupce žalobce se v rámci pokračování v řízení po zrušujícím rozsudku NSS seznámil před vydáním prvostupňového rozhodnutí s kompletní spisovou dokumentací včetně DÚR a pořídil si kopie části spisu, mj. situačního výkresu D.1.1 a koordinačního situačního výkresu C.3. Obsahem projektové dokumentace má krajský soud za prokázané, že situační výkres D.1.1 v měřítku 1:200 představuje přípravu území pro SO 01. Situační výkres C.3 (koordinační situační výkres) v měřítku 1:2000 zakresluje stavební objekty SO 01 – 04, je v něm zakreslen nejen stavební záměr včetně rozměrů a kótování, ale také jeho poloha vůči tělesu Jaschkova jezu. S ohledem na výše uvedené se soud ztotožňuje se závěrem žalovaného, že žalobci musely být poměry v území známy a s umístěním stavby, včetně vzdáleností od sousední stavby jezu, se náležitě seznámil. Ostatně žalobce ani v tomto žalobním tvrzení neuvedl, jak se jím namítané (byť nekonkretizované) skutečnosti dotkly jeho právní sféry, tvrdil pouze porušení zákonných podmínek vydání rozhodnutí bez konkrétního dopadu do svých práv.

19. Krajský soud podotýká, že žalobce v průběhu správního řízení ani v žalobě nevyjádřil jakoukoliv míru neznalosti, pokud jde o umístění stavby a jejího prostorového řešení. Žádné faktické námitky v tomto směru nikdy nevznese, naopak z jeho podání je zřejmé, že je s polohou a umístěním stavby obeznámen a vznesené námitky svědčí také o detailním obeznámení s DÚR.
20. V další části tohoto žalobního bodu žalobce namítl, že v dokladové části DÚR nebyly nalezeny podklady pro kapacitní údaje stavby MVE, což je v rozporu s § 9 odst. 1 písm. d) stavebního zákona. Se shodnou odvolací námitkou se žalovaný vypořádal v odst. 2 str. 16 napadeného rozhodnutí odkazem na závazné stanovisko KÚ MSK (nadřízeného dotčeného správního orgánu) ze dne 10. 8. 2021, jenž vyslovil, že kapacitní údaje týkající se průtokových schémat nemají opodstatnění v projektové dokumentaci pro územní či stavební řízení, neboť svou povahou náleží do manipulačního řádu vodního díla. Žalobce k této argumentaci v žalobě namítl, že odkazy na právní názory z jiných správních řízení jsou irelevantní, odvolací námitka nebyla řádně vypořádána a absence těchto údajů je v rozporu s přílohou č. 1 vyhl. č. 499/2006 Sb.
21. Krajský soud považuje vypořádání této námitky žalovaným za přílehlavé a zcela dostatečné a nesdílí názor žalobce, že žalovaný neměl přihlížet k závaznému stanovisku k totožné problematice, neboť takový postup by byl v rozporu s ust. § 149 odst. 1 správního řádu, podle kterého je závazné stanovisko dotčeného orgánu pro rozhodující správní orgán závazné. Závazné stanovisko KÚ MSK ze dne 10. 8. 2021 bylo vydáno v nyní posuzovaném řízení. Obsahem žalobcova odvolání má krajský soud za prokázané, že žalobce označil závazné stanovisko Magistrátu města Opavy č.j. MMOP 122972/2020 za nesprávné (bod 4. odst. třetí odvolání). Postup žalovaného podle § 149 odst. 7 správního řádu byl proto jeho zákonnou povinností.
22. Krajský soud zdůrazňuje, že žalobce v souvislosti s touto konkrétní námitkou opět netvrdí dotčení své právní sféry. Žalobce je sice nezpochybnitelným spoluvlastníkem sousedícího tělesa Jaschkova jezu, nicméně sama tato skutečnost nestačí k relevantnímu žalobnímu tvrzení. Žalobce setrval v rovině výtek vztahujících se k nedodržení právních norem, aniž by však současně přiblížil, jak se tato skutečnost dotkla jeho konkrétních práv. Na základě uvedeného se krajský soud plně ztotožňuje se závěry žalovaného a nemá, co by k věci více uvedl. Ani tento žalobní bod důvodným neshledal.
23. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobce vyjádřil nesouhlas s vypořádáním 4. odvolací námitky, v níž namítal absenci relevantních podkladů vztahujících se k hydrologickým údajům ČHMÚ, v důsledku čehož jsou rozhodnutí správních orgánů obou stupňů nepřezkoumatelná.
24. Žalovaný se s touto odvolací námitkou vypořádal na str. 17–18 napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že z důvodu absence hydrologických údajů požádal nadřízený dotčený orgán o přezkoumání závazného stanoviska vodoprávního úřadu ze dne 19. 10. 2020 č. j. MMOP 122972/2020. KÚ MSK v rámci postupu podle § 149 odst. 7 správního řádu rozhodnutím ze dne 10. 8. 2021 č. j. MSK 86036/2021 napadené závazné stanovisko zrušil, neboť v rámci nového projednání věci nedošlo ke změně záměru stavebníka a nebylo

tedy zapotřebí opětovně posuzovat věc a vydat nové závazné stanovisko, když původní závazná stanoviska z r. 2016 jsou stále platná. V odkazovaném závazném stanovisku ze dne 10. 8. 2021 (str. 5) se KÚ MSK výslovně vyjádřil nejen k údajům o návrhové kapacitě stavby (kapitola A.4.h), jak je odkazováno již v odst. 20 tohoto rozsudku, ale také k hydrologickým údajům (kapitola B.2.3.), k nimž shodně uvedl, že nemají opodstatnění v projektové dokumentaci pro územní nebo stavební řízení, neboť svou obsahovou povahou náleží do manipulačního řádu vodního díla, přičemž stanovení minimálních zůstatkových průtoků je předmětem samostatného, z moci úřední vedeného vodoprávního řízení. Krajský soud považuje tuto argumentaci za vyčerpávající a odkaz žalovaného na označené závazné stanovisko za zcela přílehavý.

25. Žalobce v podané žalobě k tomuto vypořádání namítl, že odkaz na závazné stanovisko vodoprávního úřadu ze dne 19. 10. 2020 a na rozhodnutí o jeho přezkoumání ze dne 10. 8. 2021 je nesprávný, neboť žalobci se jedná o hydrologické podklady, které považuje za nezbytné.
26. Krajský soud zjistil, že v odkazované části DÚR (část B.2.3) jsou v rámci celkového popisu stavby (B.2) stanovena dispoziční a provozní řešení a technologie výroby a také hydrologické údaje povrchových vod v řece Moravici od ČHMÚ. Hydrologické podklady samy o sobě nejsou součástí správních spisů. Krajský soud považuje vypořádání této námitky odkazem na zpracování projektové dokumentace odpovědným projektantem podle vyhlášky č. 499/1992 Sb. za zcela správné a dostačující. Dle přílohy č. 1 vyhl. č. 499/2006 Sb., upravující rozsah a obsah dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby, musí dokumentace obsahovat výčet a závěry provedených průzkumů a rozborů – geologický průzkum, hydrogeologický průzkum, stavebně historický průzkum apod. Výčet a závěry provedených průzkumů a rozborů jsou v projektové dokumentaci uvedeny (viz kapitola B.1.b.) a požadavek žalobce, aby samy tyto průzkumy a rozborů byly součástí projektové dokumentace, nemá oporu v právní úpravě. Ani toto žalobní tvrzení proto není důvodné.
27. V pátém žalobním bodě žalobce zpochybnil vypořádání 4. a 5. odvolací námitky týkající se budoucího migračního zprůchodnění profilu Jaschkova jezu pro vodní živočichy s odkazem na vyjádření Povodí Odry s. p. dne 21. 3. 2021 a na povinnost ochrany vodních ekosystémů při povolování vodních děl plynoucích z § 15 odst. 6 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), v platném znění (dále jen „vodní zákon“). Žalobce brojí proti závěrům žalovaného, že návrh konkrétního technického řešení rybochodu bude muset být logicky spjat s projektováním nebo zásahem do vodního díla, které migrační překážku tvoří, jímž ale není nyní posuzovaná MVE. Žalobce má za to, že zprůchodnění migrační překážky je celospolečenskou záležitostí a vyjádření Povodí Odry s. p. ze dne 21. 3. 2021 je závazné pro všechny.
28. Žalovaný v napadeném rozhodnutí (str. 19) odkázal na souhlas orgánu ochrany přírody k zásahu do významného krajinného prvku vodního toku Moravice dle § 77 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění, jenž je součástí koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Opavy ze dne 13. 11. 2020, v němž je uvedeno, že „*Výstavbou a provozem malé vodní elektrárny nesmí být ohrožen záměr na výstavbu rybího přechodu přes Jaschkův jez....*“. KÚ MSK ve svém závazném stanovisku

nadřízeného dotčeného orgánu ze dne 22. 10. 2021 (postup dle § 149 odst. 7 správního řádu – pozn. soudu) uvedl, že „*Povinnost zajistit toto migrační zprůchodnění přímo v profilu Jaschkova jezu..., a bude tedy na stavebníkovi, vlastníkovi nebo uživateli, aby uvedenou povinnost naplnil.*“

29. Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že ve stejném duchu, tj. že povinnost technického zprůchodnění Jaschkova jezu pro vodní živočichy svědčí vlastníkům jezu, neboť Jaschkův jez migrační překážku tvoří, vyznívá také závazné stanovisko KÚ MSK ze dne 10. 8. 2021 (str. 5), které mj. poukazuje také na Národní plán povodí Odry a Plán dílčího povodí Horní Odry, z nichž tato povinnost rovněž plyne. KÚ MSK současně zdůraznil, že posuzovaná stavba MVE není vodním dílem, které by ve vodním toku tvořilo migrační překážku, a proto není opodstatněné vůči jeho stavebníkovi aplikovat povinnost vyplývající z vyjádření Povodí Odry s. p., který se v minulosti vyjadřoval k návrhu stavby MVE na pravé straně Jaschkova jezu (vlastní stavební záměr žalobce – pozn. soudu). Povinnost zajistit migrační zprůchodnění se týkala přímo Jaschkova jezu a vyplývá z Národního plánu Povodí Odry a Plánu dílčího povodí Horní Odry. Žalovaný v napadeném rozhodnutí tuto otázku řeší v podmínce č. 12, kde stanoví, že: „*-stavba bude respektovat budoucí migrační zprůchodnění profilu jezu pro živočichy vázané na vodu.*“
30. Krajský soud uzavírá, že otázka budoucího migračního zprůchodnění Jaschkova jezu pro vodní živočichy byla ve vztahu ke stavebníkovi nyní posuzované MVE vyřešena podmínkou 12 stanovenou napadeným rozhodnutím v rozsahu přiměřeném míře dotčení stavebníka touto problematikou při respektování platné právní úpravy a závazných stanovisek dotčených orgánů státní správy. Odvolací námitka byla vypořádána přezkoumatelným a vyčerpávajícím způsobem. Žalobcova snaha o přenos povinnosti migračního zprůchodnění profilu Jaschkova jezu, jehož je spoluvlastníkem, na stavebníka nyní posuzovaného stavebního záměru či navýšení míry jeho dotčení touto problematikou, nemá relevantní opodstatnění v obsahu správních spisů, ani v právní úpravě. Žalobní bod neshledal krajský soud důvodným.
31. V šestém žalobním bodě se žalobce vymezil proti způsobu vypořádání odvolací námítky č. 6, a to tak, že především obsáhle citoval závěry žalovaného. Dále pak zpochybnil odkaz na Souhrnou technickou zprávu a na odpovědnost autorizovaného projektanta, jenž odpovídá za správnost projektové dokumentace. Žalobce s odkazem na § 3 odst. 3 vyhl. č. 590/2002 Sb. namítl, že nebyly předloženy podklady o provedení geologického a hydrologického průzkumu, takže rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou nepřezkoumatelná, neboť správní orgány se otázkou morfologických, geologických a hydrogeologických podmínek nezabývaly.
32. Krajský soud opětovně poukazuje na přílohu 1 vyhl. č. 499/2006 Sb., podle které součástí popisu území stavby musí být výčet a závěry provedených průzkumů a rozborů, nikoliv tyto průzkumy a rozборы samotné (shodně také odst. 26 tohoto rozsudku). Skutečnost, že posuzovaný stavební záměr je vodním dílem, není z pohledu rozsahu a obsahu dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby ve smyslu přílohy č. 1 vyhl. č. 499/2006 Sb. relevantní. Ani poslední žalobní bod proto krajský soud důvodným

neshledal. Krajský soud zdůrazňuje, že ani v tomto žalobním tvrzení žalobce nespecifikoval konkrétní dopad do své právní sféry.

33. Závěrem krajský soud k obsahu žaloby, jenž je veden ve velmi obecném duchu, bez náležité specifikace veřejných subjektivních práv žalobce, která mohla být potenciálně napadeným rozhodnutím dotčena, považuje za vhodné zmínit usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 10. 2008 č. j. 8 As 47/2005-89, publikované ve Sb. NSS pod. č. 1764/2009, kde bylo mimo jiné vysloveno: „...soudní řád správní je svojí povahou „obrannou“ normou. Není normou „kontrolní“, která by umožňovala komukoliv iniciovat prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví kontrolu jakéhokoli výkonu veřejné správy. Má pouze zajistit poskytování právní ochrany v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob. Hranicním kritériem pro žalobní legitimaci je právě tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. Nikoliv veškerá činnost (případně veškeré pochybení) veřejné správy, je podrobena soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ta, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv.“
34. Námitku vznesenou poprvé u ústního jednání před krajským soudem, týkající se údajného rozporu prvostupňového rozhodnutí se závazným stanoviskem ze dne 21. 11. 2016 v označení pozemků, na nichž bude stavba umístěna, shledal krajský soud opožděnou ve smyslu ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. Dle dlouhodobé konstantní judikatury správních soudů lze nové žalobní body doplnit jen ve lhůtě k podání žaloby, která má prekluzivní charakter, takže její zmeškání nelze prominout (§ 72 odst. 4 s. ř. s.). K dodatečně uplatněným tvrzením proto soud nepřihlíží (srov. nález Ústavního soudu ze dne 10. 3. 1999 sp. zn. I. ÚS 164/97). Pro úplnost krajský soud dodává, že text žaloby podané v zákonné lhůtě dne 30. 1. 2022 nepředstavuje předobraz tohoto žalobního tvrzení uvedeného u ústního jednání před krajským soudem a zároveň toto žalobní tvrzení není rozvinutím žádné žalobní námítky.
35. Na základě shora uvedené argumentace krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
36. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v tomto řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.
37. O nákladech řízení osoby zúčastněné na řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 5 s. ř. s., když osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem, nebo na žádost z důvodů zvláštního zřetele hodných. Podle obsahu soudního spisu žádná taková skutečnost v tomto řízení nenastala.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 11. října 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu